

Gheorghe Vornicu

Radu Zlati

Profesorul Gheorghe Vornicu s-a născut la 15 octombrie 1892, în satul Angheleștis, comuna Ruginești, județul Vrancea. După absolvirea primelor 5 clase, părinții hotărâsc să-l trimită la Școala pedagogică din Bârlad.

Șef de promoție în 1915, primește repartizarea în comuna Ruginoasa. Nu încheie primul an școlar, fiind mobilizat în aprilie 1916 și repartizat în grupul 5 de apărare al granițelor cu sediul la Soveja. Cu acest corp de armată, va pătrunde în Transilvania. Apoi, luptă în munții Buzăului, în Vrancea, la Mărășești, Oituz; rănit, este decorat cu „Coroana României” cu panglică de virtute militară. Mobilizat din nou în 1919, participă la luptele din Ardeal și de la Tisa-Szolnok; comandant de companie, este decorat din nou, de data aceasta cu „Steaua României”.

Demobilizat în septembrie 1919, Consiliul Dirigent îl numește profesor practicant la Școala Normală din Sfântu Gheorghe. După absolvirea cursurilor de profesori la Universitatea din Cluj, la 1 septembrie 1921, este numit la catedra de istorie și geografie a Școlii Normale din Sighetu Marmăției, unde va munci timp de 10 ani.

Profesorul Gheorghe Vornicu a fost cel care a dat primul manual de geografie a Maramureșului, pentru uz școlar. Cea mai mare realizare a sa este inaugurarea, la 7 septembrie 1926 (cu ocazia Congresului profesorilor de geografie din România, prezidat de savantul Simion Mehedinți) a Muzeului Etnografic al Maramureșului. Are, de asemenea, o importantă contribuție la apariția săptămânalului „Gazeta maramureșeană”. Activitatea sa publicistică cuprinde și articolele scrise în publicațiile: „Dimineața”, „Adevărul”, „Patria”, „Cele trei Crișuri”, „Boabe de grâu”, „Ramuri”, „Buletinul societății de geografie”, din Cluj. În 1973, i-a apărut la Editura Eminescu romanul „Umbra lui Horea”. Susține conferințe despre Maramureș la radio, Ateneul român, Casa Școalelor, Universitatea Cluj, „Astra” etc. (Berinde, p. 63).

Este transferat mai apoi la Oradea, ca director al gimnaziului „Alexandru Roman” (fost „Iosif Vulcan”). La cedarea Ardealului de Nord, este căutat de elemente șovine pentru a fi ucis, dar scapă fiind concentrat în armata română. În perioada 1944-1952, a funcționat ca profesor la școli din județul Arad. Se stinge din viață la 18 august 1974, muncind pe altarul culturii românești până în ultima clipă a vieții sale